

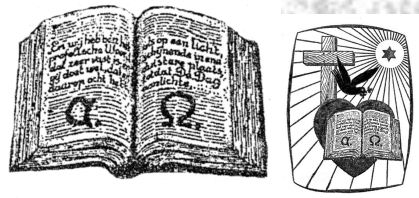
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Studie over: Zoals het was in de dagen van Noach.

Laten wij beginnen met het Woord te openen en wel bij Genesis 6:5-21. *“Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was, berouwde het de Here, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart. En de Here zeide: Ik zal de mensen, die Ik geschapen heb, van de aardbodem uitroeien, de mensen zowel als het vee en het kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb. Maar Noach vond genade in de ogen des Heren.*

Dit is de geschiedenis van Noach. Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man; Noach wandelde met God. En Noach verwekte drie zonen: Sem, Cham en Jafet. De aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenarij. En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven.

Toen zeide God tot Noach: Het einde van al wat leeft is door Mij besloten, want door hun schuld is de aarde vol geweldenarij, en zie, Ik ga hen met de aarde verdelgen. Maak u een ark van goferhout; met vakken zult gij de ark maken en haar van binnen en van buiten met pek bestrijken. En zó zult gij haar maken: driehonderd el zal de lengte der ark zijn, vijftig el haar breedte en dertig el haar hoogte. Gij zult aan de ark een lichtopening maken, en een el van boven af zult gij die afwerken, en de ingang der ark zult gij in haar zijkant aanbrengen; met een onderste, een tweede en een derde verdieping zult gij haar maken.

Want zie, Ik ga een watervloed over de aarde brengen om al wat leeft, waarin een levensgeest is, van onder de hemel te verdelgen; alles wat op de aarde is, zal omkomen. Maar met u zal Ik mijn verbond oprichten, en gij zult in de ark gaan, gij en uw zonen en uw vrouw en de vrouwen uwer zonen met u. En van al wat leeft, van alle vlees, van alles zult gij één paar in de ark brengen om het met u in het leven te behouden; mannetje en wijfje zullen zij zijn.

Van het gevogelte naar zijn aard en van het vee naar zijn aard, van al het kruipend gedierte van de aardbodem naar zijn aard, van alles zal één paar tot u komen om het in het leven te behouden. En gij, neem u van alle voedsel, dat gegeten wordt, en verzamel het bij u, opdat het voor u en voor hen tot spijsze zij. En Noach deed het; geheel zoals God het hem geboden had, deed hij”.

De Here Jezus Zelf heeft gezegd, dat het tot één der tekenen van de tijden zou behoren, dat het zou zijn *“als in de dagen van Noach”*. We weten uit Gods Woord, hoe de ark, toen het water van de zondvloed afnam, bleef vastzitten op de berg Ararat (Gen 14). Heel merkwaardig is het, dat er door al de eeuwen heen berichten zijn geweest over deze ark.

Ongeveer 300 jaar voor Christus schreef een Babylonische priester een kroniek, waarin hij ook melding maakte van die grote ark op de Ararat. De priester vertelde tevens, dat er mensen in gezeten hadden, die aldus aan de zondvloed waren ontkomen. Bij opgravingen is deze kroniek gevonden.

Phlavius Josefus, de bekende Joodse geschiedschrijver, maakte melding van de resten van Noach zijn ark op de Ararat. Hij beschreef, hoe de mensen de Ararat beklommen om van de ark stukjes hout af te halen. Deze stukjes hout gebruikten ze om als amuletten, die hen tegen ongelukken moesten beschermen. Men ging er dus afgoderij mee plegen.

In de Middeleeuwen maakten ook verschillende bronnen melding over de ark, o.a. een Nederlandse schrijver, die veel op reis ging. Op één van deze reizen hielp hij een monnik, die zijn been gebroken had. Deze monnik woonde aan de voet van de berg Ararat. Als dank gaf hij de schrijver een kruis, dat gemaakt was, zoals hij zei, van hout afkomstig van de ark. De schrijver beschouwde het als een fabeltje, maar achteraf bleek er een grond van waarheid in te zitten.

In de eerste wereldoorlog kwamen nieuwe meldingen. Allereerst zag een Russische vlieger de ark. De laatste tsaar van Rusland stuurde er direct een expeditie heen. Het schijnt, dat ze foto's van de ark genomen hebben, maar door de rode revolutie is alles verloren geraakt. Ik denk, dat het Gods tijd nog niet was.

In de tweede wereldoorlog meldden Russische en Amerikaanse vliegeniers, dat op de berg Ararat een groot wrak van een schip lag. Er zijn verschillende expedities heen geweest, die dat bevestigd hebben en men vermeldde toen na de oorlog in "Trouw", dat er stukken hout van het wrak meegenomen waren. In verschillende laboratoria hebben ze het hout met de modernste middelen onderzocht. Het bleek inderdaad hout te zijn, dat ongeveer 5000 jaar oud was.

In 1949 wilde een grote expeditie er heen, maar de Russen en de Turken weigerde de expeditie toe te laten op hun grondgebied. De berg Ararat ligt namelijk in het grensgebied van beide landen. De vergunning om in deze militaire zone te vertoeven werd dan ook geweigerd.

We willen nu de geestelijke strekking van ons onderwerp gaan bekijken. In de tijd, dat Noach leefde, moest God de wereld verdelgen, daar de boosheid van de mensen ontzettend was. Zo is het ook nu, heden ten dage, dat de wereld verdoemelijk is voor God.

Niemand, maar dan ook niet één, is rechtvaardig. Er is een manier om te ontkomen (net als ten tijde van Noach), n.l. door het geloof in het Woord van God, en door te doen, wat dat Woord van God ons zegt. Noach en de zijnen geloofden zonder het te zien.

Hebr. 11:7 laat het ons duidelijk zien: *"Door het geloof heeft Noach, nadat hij een Godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin".*

De Godsspraak, welke Noach ontving, hebben we samen gelezen in Gen. 6:13-21. (God zou al wat leefde op aarde, al wat een levensgeest had, verdelgen, omdat ze een verdorven weg gingen en de aarde vol geweldenarij was)

Noach vond echter genade in Gods oog. U ziet, er is alleen maar één weg tot behoud uit genade door het geloof; er is geen andere weg! Noach vond genade in Zijn ogen en Noach geloofde in Gods Woord, al was er nog niets van een zondvloed te zien.

Er was een geheel andere atmosfeer, als die wij nu kennen. Wij kennen wel enorme stortvloeden van regen, geregeld komen er wolkbreuken in onze atmosfeer voor. Maar in de dagen van Noach was dit nog niet het geval, een enorme dauw lag in de morgen op de velden en men kende geen regen.

Toen daar de Godsspraak kwam, dat de sluzen van de hemel en van de afgronden beneden geopend zouden worden, haalden de mensen spottend hun schouders op. Immers sinds de schepping was nog nooit zoiets gebeurd. Noach geloofde echter in de Godsspraak. Hij geloofde niet alleen, maar hij handelde, zoals Gods Woord gezegd had. Dit werd zijn redding en ontkoming.

De mensen kregen 120 jaar de tijd om zich te bekeren, daar Noach 120 jaar lang aan de ark bouwde; Noach en zijn zonen, die daar 120 jaar lang aan de ark bouwden, daar midden op het droge, waren een zichtbare prediking.

Het werd een enorm bouwwerk. Dit getuigen ook de expedities, die op de Ararat geweest zijn. De ark zit diep in een gletscher (ijs en sneeuw), en een gletscher is constant in beweging. Daarom is de ark de ene keer zichtbaar, de andere keer bijna niet en is hij soms helemaal verdwenen.

Dat stuk hout, wat ze er uit genomen hebben is daarom nog in prima staat en van eerste kwaliteit, ook de dikte en stevigheid was verbazingwekkend. Men begrijpt eigenlijk niet, hoe ze die ark in elkaar gekregen hebben.

Noach deed het echter naar de opdracht van God en bouwde de hele ark volgens het plan van God, waarvoor hij 120 jaar de tijd kreeg. Elke bijlsag, elke hamerslag heeft het volk rondom in de oren geklonken en heeft hen moeten aanzeggen, de waarschuwing Gods om zich te bekeren; maar ze bekeerden zich niet.

Zoals het toen was, zo is het ook nu. God gaf toen 120 jaar genade tijd, en in die tijd een zichtbare prediking. Nu heeft God al 2000 jaar genade tijd geschonken, en klinkt er al 2000 jaar een prediking, die de prediking van Noach ver te boven gaat.

Het is de prediking over een ander hout, de prediking van het hout van het kruis. Aan dit kruishout gaf Jezus Christus, de Zoon van God, Zijn leven, als een vrijwillige, heilige offerande voor onze zonden.

Adam en Eva plukten de vrucht af van het hout (de boom der kennis van goed en kwaad) en waren zo, ongehoorzaam aan Gods gebod; maar Jezus Christus bracht onze zonden weer op het hout terug. Zo is het kruis ook een zichtbare prediking; want daar is hij voor onze zonden gestorven en heeft Hij Zijn ziel als een losprijs gegeven en heeft Zijn bloed uitgestort.

Hij is ook tot onze rechtvaardigheid opgewekt. Als we met Hem gestorven, begraven en opgewekt zijn, zijn we een nieuwe schepping, verlost van de zonden, en zijn we ook verlost en vrijgemaakt van de zondemacht, om God te dienen in Geest en Waarheid.

Helaas halen ook heden ten dage velen spottend hun schouders op en bekeren zij zich niet. Maar bedenk dan, zoals na die 120 jaar, de genade tijd definitief om was, zo komt dit voor deze wereld ook nu onverwachts. God sluit deze tijd binnenkort definitief af.

Dat God definitief sluit, zien we ook al in het verhaal van de ark van Noach. We lezen, hoe God de deur Zelf dicht deed, nadat Noach en de Zijnen en de behouden dieren, binnen waren. Zoals het toen was, zo zal het ook nu gaan.

De deur van de genade staat nog open. De mogelijkheid om te ontkomen aan het komende gericht en wereldoordeel is nog aanwezig. Wie de deur is, weten we zeker wel? Jezus Christus. In Joh.10:9 staat: *"Ik ben de deur, als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"*. De tijd komt, dat God Zelf de deur sluit.

In het zesde zendschrijven in het boek *"de Openbaring van Jezus Christus"* lezen we over de ware bruidsgemeente van Jezus Christus. Aan deze Gemeente, de Filadelfia, is een geopende deur geschonken naar de hemel toe. Openb 3:7-13: *"En schrijf aan de engel der gemeente te Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent. Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend. Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich nederwerpen voor uw voeten, en erkennen, dat Ik u heb liefgehad."*

Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods en de naam van de stad mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God, en mijn nieuwe naam. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt".

Noach had ook een geopende deur in de ark. De ark bracht hem veilig naar de nieuwe aarde. Zo zullen de waarachtige gelovigen in Christus (de Deur), de Bruid des Lams, die gekocht zijn met Zijn bloed, ingaan in de heerlijkheid Gods. Daarna gaat de deur dicht.

In de dagen van Noach, was de aarde vol van geweldenarij (vers 13), en wij lezen in vers 5: *"Toen de Here zag, dat de boosheid van de mensen groot was"*. En wat zien we vandaag? Is de boosheid der mensen niet groot? Of vindt u, dat het nog wel mee valt? Vele mensen horen we vaak zeggen: *"het is altijd toch zo geweest"*.

Als men dit nog steeds denkt, wordt het hard tijd, dat men zich waarachtig bekeert. Men is dan al, besmet, en wandelt niet meer in het licht.

Immers indien we in het licht wandelen, dan zien we de vuilheid, de vunzigheid en de duisternis. Alles is tegenwoordig doortrokken van boosheid, gemeenheid en vuilheid; *“het is als in de dagen van Noach”*.

In vers 5 staat: *“Toen de Here zag, dat de boosheid der mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voort brachten te allen tijde slecht en boos was”*. Ja, het was vreselijk! Ze konden toen niets goeds meer bedenken. En daar gaan wij ook hard naar toe.

In vers 11 lezen we: *“de aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenaar”*. Is dat tegenwoordig ook niet zo? Geweld en nog eens geweld beheerst deze wereld. We willen enige Bijbelteksten uit het Nieuwe Testament gaan bekijken.

Allereerst Hebr. 11:7. *“Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak had over iets, dat nog niet gezien was, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin en door het geloof heeft hij de wereld veroordeeld en is hij erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt”*.

Noach heeft dus de ark toebereid, en de ark is een wonderbare afbeelding van de redding in God. We willen daarom de ark nader bekijken.

In de Godsspraak lezen we allereerst de maten van de ark; 300 el lang, 50 el breed en 30 el hoog. (Gen 6:15) Dit zijn de drie Goddelijke maten, het zinnebeeld van de ark, die een zichtbare uitdrukking is van de Drie-eenheid Gods.

Ook weten we dat de ark uit drie verdiepingen bestond. Een wonderlijke uitbeelding van God in de materie; immers God is een Drie-enig God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Een Drie-enig God, die voor ons tot een zichtbare werkelijkheid is geworden in Zijn Zoon Jezus Christus; of met andere woorden: God, die in Christus gestalte aannam, God in het vlees; want in Jezus Christus was de Vader en ook de Heilige Geest Gods aanwezig.

In de afbeelding van de ark komt dit ook duidelijk uit. De onderste verdieping, of ook wel het ruim van de ark, was dus het draagvlak. Dit symboliseert de Almachtige God en Vader; uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hij is de oorsprong van alles, de basis, het fundament, zoals de onderste verdieping het fundament van de ark was. Toen Noach en de zijnen in de ark gingen, verlieten zij het aardse fundament, de vergankelijke wereld, en gingen zij in, in God Zelf; God is hun fundament nu geworden.

De tweede verdieping. In deze verdieping bevond zich de deur; dit beeldt de tweede Persoon van de Goddelijke Drie-eenheid uit, Jezus Christus, die de deur is, de toegang tot de Vader, de toegang tot de Drie-enig God.

Dat de deur in de tweede verdieping was, dat vinden we niet letterlijk in onze Bijbel. We kunnen het wel er uit afleiden; immers de onderste verdieping, het ruim, was onder het wateroppervlak, daarom kon men het niet zien. Zo kunnen we God de Vader ook niet zien, dan alleen door en in Jezus, die de deur, de toegang tot God is.

De bovenste verdieping. In deze verdieping bevond zich het lichtvenster. Dit venster zat in het plafond en was dus op de hemel gericht. Dit is duidelijk de afschaduwing van de derde Persoon van God, de Heilige Geest.

Uit dit venster liet Noach eerst een raaf en daarna een duif wegvliegen. Deze kwam na de eerste keer terug in de ark, na de tweede keer kwam zij terug met een vers olijfblad en na de derde keer bleef zij weg. Zowel de duif als de olijf (denk maar aan de vettigheid, de olijfolie) zijn zinnebeelden van de Heilige Geest.

Zo zien we in de ark een wonderbare afschaduwing van de Drie-enige God of wel God in het vlees, Jezus Christus, waarin de Vader en de Heilige Geest aanwezig zijn. Ook in het Hebreeuws wordt voor ark *“teba”* en zien we iets bijzonders, want het betekent ook *“Woord”*. We kunnen God leren kennen door het Woord, dat evenals de ark de zichtbare afbeelding van God is.

Ook de getallen 300, 50 en 30, die de lengte, breedte en hoogte aangeven, leren ons iets. In het Hebreeuws, zoals ook in ander oude talen, heeft elke letter een getalswaarde. Zo vinden we, dat de getallen 300, 50 en 30 de letters vormen van een Hebreeuws woord "*lashon*", dat "*taal*" betekent.

De ark, "*teba*", is het Woord, dat in zijn volle lengte, breedte en hoogte de totale taal vormt. In de ark zien we dus de Drie-enige God in het vlees, Jezus Christus, want Hij is het Woord van God, "*de teba*", niet het halve Woord van God of een gedeelte daarvan, maar de volle taal, "*lashon*".

Noach moest voor het behoud van hemzelf en zijn huisgezin en de dieren, die ark bouwen, d.w.z. hij moest in dat Woord en met dat Woord van God gaan bouwen, totdat hij de volle sprake Gods zou gaan verstaan. God zelf wees hem het materiaal aan; en zo hebben wij ook materiaal gekregen.

Zoals Noach de ark (het Woord) ging bewerken, zo moeten wij de Schriften, de Bijbel, onderzoeken, totdat wij de volle sprake van God verstaan. In het Evangelie kunnen we de weg tot ons behoud vinden, zoals Noach's behoud in de ark was.

Maar let wel. Noach bouwde aan de ark naar de maatstaven, die God Zelf hem gaf. Nu zien we een verschil. Vandaag gebruiken vele mensen hun eigen maatstaven. Men legt de Bijbel eigen maatstaven aan. Men gebruikt de Bijbel naar gelang hij bruikbaar is voor eigen gedachten, inzichten en uitleg, of voor eigen kring, sekte, enz...

Als we dit doen, dan vinden we nooit "*de sprake Gods*". Noach werkte volgens Gods maatstaven. We lezen wel vier of vijf keer in dit hoofdstuk: "*en Noach deed, gelijk God het hem gezegd had*". Noach deed niets volgens eigen inzicht of op aanraden van mensen. Neen, hij ging niet te rade met vlees en bloed, ook niet met zij eigen vlees en bloed, maar hij hield zich uitsluitend aan Gods maatstaven; hij bouwde dus met het Woord en daardoor werd hij en zijn gezin behouden.

Vele gelovigen en groeperingen van gelovigen bouwen niet naar Gods maatstaven, maar naar hun eigen sektarische gedachten. Laten we daar van afstappen en bouwen naar de maatstaven van God. We komen dan niet beschaamd uit en we erven dan ook het eeuwige leven. "*dan zal het Huis verrijzen naar Zijn gemaakt bestek*" zoals de Psalmist zegt, en dat is de Gemeente van de levende God, de Bruid van het Lam, de Tempel van God, de woonstede Gods in de Heilige Geest. Laten we dit ter harte nemen!

Daarom staat er ook in Hebr. 11:7 geschreven: "*Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin*". Noach had eerbied voor de ark en voor het werk aan die ark, want het was een opdracht van God.

Wilt u ook werkelijk wijs worden, wilt u Gods sprake echt leren verstaan, de taal Gods, waarvan de ark een symbolische afbeelding is? Als u inderdaad serieus wil, dan zult u met de nodige eerbied, ootmoed en nederigheid Gods Woord moeten onderzoeken. Dan gaat u de Bijbel niet gebruiken als een soort vrijbrief, zoals men dit tegenwoordig zo graag doet.

We zullen 1 Petrus 3:20 opslaan. We lezen daar: "*die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht (120 jaar), waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden*".

God gaf in Zijn lankmoedigheid de mens 120 jaar om zich als nog te bekeren. 120 jaar kregen ze de tijd om de ark (of wel het Woord) binnen te gaan.

Mag ik er allereerst op wijzen, dat bij de zondvloed niet alleen de goddelozen, de ongelovigen omkwamen en de oordeelsdood ondergingen, neen, de eersten, die eigenlijk stierven waren Noach en de zijnen. Zij gaven hun leven vrijwillig op (het leven van deze wereld) en gingen a.h.w. vrijwillig de kist in (de ark). Zij verlieten de wereld, doordat zij in het Woord van God geloofden en God deed Zelf de deur dicht.

Zo is het ook nu, Jezus zegt: *"Die zijn leven zal willen behouden, zal het juist verliezen, maar wie zijn leven zal willen verliezen om Mij nentwil, die zal het behouden"*. Noach en de zijnen gaven hun aardse, wereldse leven vrijwillig op. Er was in die tijd ook weelde, dat hebben de opgravingen bewezen, net zo'n weelderige tijd, als we nu hebben in de westerse landen.

Jezus zegt in Luc. 17:28: *"zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden"*. Kijkt u eens om u heen, hoe de mensen bouwen? Kenmerkt het niet onze tijd? Men praat over wat men over twintig jaar zal gaan doen, maar men beseft niet, dat de tegenwoordige wereld op deze wijze niet kan blijven voortbestaan, en zij weten niet, dat er grote dingen vlak voor de deur staan, want er zullen Gods oordelen over deze wereld komen; maar die kunnen niet komen, zolang de Zijnen nog hier zijn.

De Zijnen zijn diegenen, die hun eigen leven vrijwillig willen opgeven. Zij willen de aarde en de weelde van de wereld opgeven om in te gaan in het Woord van God. In de ark, om zo een gevangene te worden van God, en dood te zijn voor de wereld. Want God doet de deur dicht.

Toen Noach en de zijnen in de ark (het Woord) waren, waren zij dood voor de wereld, die hen niet meer bereiken kon. Noach en de zijnen konden de wereld zelf niet eens meer zien! Het enige lichtvenster van de ark (het Woord) was alleen maar naar boven, naar de hemel, het Licht van Jezus, gericht. Alleen het licht van de hemel en ook het oordeel, de stromen regen, die uit de hemel vielen, zagen zij.

Ziet u, wat het verhaal van Noach uit het Oude Testament ons allemaal te zeggen heeft, want de symboliek van het verhaal geldt nog steeds, ook voor ons. Wie in Jezus is, is met Hem gekruisigd, met Hem gestorven en met Hem begraven, en dat Woord van het kruis is dynamiet, een kracht Gods, zodat wij niet meer leven voor onszelf, maar voor Hem en door Hem, die Zijn leven eens voor ons gaf, om het dan aan ons te geven.

Dan zijn we omsloten in dat Woord van God, in de *"teba"*, in de *"lashon"*, de sprake Gods. We zijn gevangenen van het Woord en juist daardoor zijn we behouden en vrij geworden, en zo kunnen we nooit meer loskomen van het Woord van God. Dan zijn we er zo van vervuld, dat we geen interesse meer hebben voor allerlei blaadjes, waarmee men tegenwoordig overstroomd wordt. Waarom niet het Woord van God genomen?

Ik hoop, dat we allen gevangenen mogen worden van dat Woord, en dat is ook gevangenen worden van Zijn liefde, dat is een gevangene van Jezus Christus. Daarom zegt Paulus: *"Ik ben een gevangene van Christus"*. Ja, Jezus is het vlees geworden Woord van God. Dus een gevangene van het Woord, is een gevangene van Jezus.

Noach gaf vrijwillig zijn aardse leven op en ging de ark in; door te luisteren naar Gods wil, bracht het Woord (de ark) hem door het oordeel heen, naar een vernieuwd leven op een vernieuwde aarde. Zo zal het ook nu gaan met allen, die Jezus Christus en dus Gods Woord, zoals het geschreven staat, zonder beperkingen aanvaardden.

God bleef in die dagen met lankmoedigheid afwachten; eerst die 120 jaar, en toen die om waren, gaf God als laatste toegift nog zeven dagen, zoals we in Gen. 7:4 lezen: *"Want over nog zeven dagen zal Ik het op aarde veertig dagen en nachten doen regenen"*.

Dit heeft natuurlijk een profetische betekenis. Daarvoor was er een Henoch geweest, de zevende van Adam af; die wandelde met God, en God nam hem weg. Henoch voer levend ten hemel, God nam hem levend weg uit deze wereld. Maar voordat hij weggenomen werd, had hij een machtig, profetisch getuigenis achter gelaten in het profetisch boek, dat Judas aanhaalt in zijn brief.

Maar Henoch had ook een zoon, die hij Methusalah noemde. Ook deze naam had een profetische betekenis, n.l. *"als deze sterft, zal God het zenden"* of *"dan komt het oordeel"*. Dus als Methusalah zou sterven, zou daarna de zondvloed (het oordeel) komen.

Ook hier zien we de barmhartigheid en de genade Gods, want Methusalah is van al de oud vaders, het oudste geworden (969 jaar), waarin God betoonde de volle genadetijd te willen geven.

Toen Methusalah stierf, zond God inderdaad de zondvloed, want ook in de zeven laatste dagen, heeft men Gods Woord in de wind geslagen.

Na deze zeven dagen gingen de sluizen van de hemel open en de kolken der grote waterdiepten open en het water verdelgde hen allen. Zoals het toen was, zo is het ook nu, want men luistert niet naar Gods Woord.

Henoch, de zevende uit de lijn van Adam, is het zinnebeeld van de Bruidsgemeente; zoals Christus ten hemel is gevaren, het Hoofd, zo zullen ook de leden opvaren. Voordat de laatste fase op de aarde intreedt, zal Jezus Christus Zijn Lichaam, Zijn Bruidsgemeente wegnemen, zoals Henoch weggenomen werd.

Maar evenals Henoch, zal ook de Gemeente haar Methusalah achter laten, een profetisch getuigenis. Vele mensen hinken nu nog op twee gedachten, vele half gelovigen zijn er, die nu nog niet werkelijk bouwen op het Woord van God; vele zijn er, die nu nog niet voor honderd procent aan Jezus toebehoren.

Deze velen, waar de waarachtige kinderen van God nu voor bidden en getuigen, maar die nog steeds niet tot een volkomen beslissing voor Jezus zijn gekomen, zullen achter blijven, en dan (als het te laat is) pas wakker worden en zij zullen samen met de eerstelingen uit Israël de schare vormen, die de eerste tijd van Gods oordelen over de aarde meemaken. Zij zullen of door de marteldood heen of levend tijdens de oordelen van God opgenomen worden voor het middernachtelijk uur, zoals het boek de Openbaring van Jezus Christus zegt.

Heel merkwaardig is het, dat vele geestelijke stromingen van vandaag leren, dat men door de grote verdrukking heen moet. *"U geschiede naar uw geloof"*; dus het zal voor diegenen dan ook waar worden.

Maar wij, die weten te behoren tot de Bruidsgemeente van Christus, die verlangend naar Hem uitzien, geloven op grond van de Bijbelse uitspraken, dat we nog wel in verdrukking zullen komen, die mensen ons aandoen, maar niet in de grote verdrukking, waarin Gods oordelen over Israël en de volken zullen komen, gedurende zeven jaren.

In deze laatste zeven jaar krijgt de mens zijn laatste kans. Net zo als men bij Noach nog zeven dagen de tijd kreeg! In deze tijd zal God de wereld tuchtigen, en vooral de laatste drie en een half jaar onder de antichrist zullen zeer zwaar zijn.

Behoort u tot de Henoeh gelovigen, de groep van eerstelingen, de Bruid van Christus, die opgenomen zal worden? De Heilige Geest en het Woord geven getuigenis ervan: *"want de Geest en de Bruid zeggen: kom"*. Kunt u reeds dit zeggen: *"kom haastig Here"*. Bent u zo'n bruidsziel? Of blijft u achter?

En behoort u pas tot de grote schare, een volk uit alle talen en tongen, onder leiding van de eerstelingen uit Israël, die pas midden in de grote verdrukking opgenomen worden? (Openb. 7)

Bent u bereid? Jezus waarschuwt in Luc. 17:25: *"Maar eerst moest Hij veel lijden en verworpen worden door dit geslacht. En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen"*.

Voor wie bereid is, (dat is de bruid toch altijd, bereid voor haar bruidegom), voor hen komt de dag van Jezus Christus, (als voor de Henoeh van deze eindtijd), die wandelt met de Here, wordt weggenomen! Maar bent u niet bereid, maar zoals de Bijbel zegt: *"zij aten, zij dronken, zij huwden enz."*, dan komt u om in de grote verdrukking.

Noach en de zijnen zijn het beeld van hen, die door de verdrukking heen gered worden. Allereerst is dat Israël, dat tot waarachtige bekering komt. Maar met Israël ook een grote schare uit de heidenen, die niemand tellen kan. (Openb. 7)

Bijbelstudie Centrum studie: **Zoals het was in de dagen van Noach**

Henoch was één persoon en Noach en de zijnen waren acht personen. Hierin zien we, wie bij de eerste opname behoren, n.l. de Gemeente; immers Christus en Zijn Bruidsgemeente zijn een volkomen Man. Hij is het Hoofd en zij de leden; zij gaan dus dan als één Persoon weg (Henoch).

Bij Noach zien we acht personen, en acht is het getal, dat spreekt van een nieuw begin, immers na de grote verdrukking komt een nieuwe wereld op een vernieuwde aarde, waar Jezus de Vrededorst zal zijn in het Duizendjarig Vrederijk.

Laten we het opnieuw vinden van de ark op de berg Ararat als een teken aan de wand beschouwen.
"Het zal zijn als in de dagen van Noach".

God waarschuwt nu nog.
De tijd nadert! Luister, waak en maak u bereid!

Amen.

